

Б А Н С К О  
-----

Моята любовъ е пламенна,  
Азъ те любя жадно, непристорено,  
Но сърцето ми въвъ скръбъ уморено,  
Знае че отъ други си измамена.

И душата ти за менъ заключена  
И очитѣ сини и изплакани  
Ще огаснатъ въ непосилно чакане,  
Ще закрѣнешъ тъжна и измъчена.

И нѣкога въвъ утринна пролетна  
Ще заклопишъ най-подиръ ресницитѣ...  
А ще идватъ тогазъ лестовицитѣ  
И шумътъ ще весело тополитѣ...

А пъкъ азъ съ гърди отъ скръбъ премазани,  
Изгубилъ живота и надеждитѣ  
Приключилъ, навѣсилъ мрачно вѣждитѣ,  
Ще избѣгвамъ всички катъ проказани.